

DÜSEVNI LISZT

Mejszecsne verszke novine

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posila i.

Naprejlacsilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Zvonouvje.

Piszao i goriprecsteo v Hodoskoga zšenszkoga družstva
pobožnom nedelnom popoldnévnom posztnom vküperihájany
HEINER GÉZA dühovnik.

Pobožna obcsina! Da dnesz pri etoj
ouszvetnoj priliki, po szv. vere i dühovnoj vrej-
loszti vuzsgánom, visziko gorécsem poszvejtí
goszpodni Bougi dühoven szvoj áldov prika-
zsújemo: nam nede skoudilo sze szpomenouti
z onoga zgübücska, steroga szmo vu bojne krvá-
vom vihéri zgübili i steri je nevtajeno veliko
boleznoszt zbüdo vu szrdcáj nasi i da meszto
nyega szí drügoga szpraviti je eden nájbлизányi
cil gmajne nase: szí vu etoj szvétoj vöri bomo
premislávali od zvonouv.

Ka je zvon, nescsem z recsmi doli szpisü-
vati, ár je pred vszejmi nami dobro znáno! Ali
eti, ali bár gdesté vu dalekom meszti nasz je
zibala materszka lübézen i csi miszel nasa z-
bisztrimi perotámi vu ta preminoucsa letí, eden
sztári, poznani glász sze csúje k-nam z-mráka
dalejsnyega: tou je on zvon, steroga glász nasz
pozdrávla i steroga mí od mala malúj mao
dobro poznano.

Nyega glász nam pozábiti dá zsítka tes-
kouce, pretekoucsi lejt nasi racsún; kak de-
tinsztva nasega lübléni znánc nasz pozdrávla
— mí ga pa z-blájzsénim obcsütejnyem posz-
lühsamo; detinsztva nasega blájzseno vrejmen,
tou jezerokrát szladko, nigdár nepozábleno vrej-
men zocsári i prineszé pred nász... Ka, ka je
zvon? tou dobro znáno, szkousz szrdcá nasega
ga obcsütimo i zarazmimo!

Ali bi pa radi znali, postüvani poszlühsávci,
zvoná prigodo, histourio? Dalecs, jáko dalecs,
vu vecs jezero lejt szkriti mrák pokriva nyega
zacsétek i nücanye.

Ménse zvoncseke, steglicse, szo zse pred
4000 lejtni nücali indasnyi egiptancsarje, —
szledi pa grki pri tá odprávlanyi csészti bozse.

Po tom prejk vecs sztotin nika nevejmo od
nyi. Krsztsansztva zacsétni dnévi szo nej bíli
pripravni na tou, ka bi eta navadna prijétna
cérkevna szpráva na molítev pozávla vernike.
Krisztusa tí prvi naszledniki szo od grkov, rim-
lancov, zsidovov pregányani bíli, csészti bozso
szo v-nocsi vu szkrivni mejsztaj vu pod zemlouv
bodoucsi votlinaj (brlagaj) sze szkrivajoucs od-
právlali. Kak bi szí tak oni mogli na tou miszliti,
da szvoja ouszvetna veszeljá z-zvonouv dalecs
brnécsim glászom naznanyújejo.

Szledi, da sze je zse krsztsansztvo z-szvo-
jov hitro rászürjávojoucsav nebeszkov mocs av
rászürilo vu vsze onoga vrejmena poznani
vcsene kraje i országe, vu IV-toj sztotini naprej
pridti vidímo zvoné tüdi. Paulinus ocsa je dao
réditi te prvi zvon (kak tou cérkevna legenda
[prigodka] právi) po Kr. rojdsztvi v. 394-tom leti
za Nolai cérkev. Zvonouv zlevanye je potom
li hitro znamenita mestria grátala v-Nola vársi.
Bogate kufrene bajce szo k-zlejvanyi zvonouv
pripravno kojno v-obilnoj meri obszlüzsávle.
Taliánszki véksi vársaje szo eden za drügm z-
vonámi obravnali szvoje törme i cervki. Za
taliánszkim országom Francuski, szledi v-nemski
ország szo zácsali zvoné szprávlati. Vu Fran-
cuskom országi szo pozdignyeni zvonouvje
najobprvim na prigodno znamenitoszt, gda je
Chlotár Frank král Orleans város pod bitje vzéo
— Orleansi püspek, ka naj sztiszkávajoucsse
sztancsare na molítev i na vödrzsánye pobüdjáva,
je vu cérkváj bodoucsimi vszejmi zvonámi zvo-
niti dao. Na steri glász szo sze ti vdérjájoucsi
vojnicke, kí szo zvoná glász escse nej poznali,
tak posztrahsili, ka szo bejzsati zácsali.

V-zhodnom táli Europe szo krsztsanye naj-
prvle v 871-leti nücali lepou brnécsi glász zvoná.

I-vi Orsó Venicie doge je grcskomi ca-
szari Baziliusi prijétno delo namejno vcsiniti i
poszlaó nyemi je v-senk 12 bruncseni zvonouv.
Bazilius caszar je potom k-híresnyoj „Zsofia“

cérkvi veliki törem dao zozidati i v-toga je dao gori potégnoti imenüvane zvoné.

Zvonouv zlejvanya mestria je nájbole cvela v-XVI-toj sztotini. V tom vrejmeni szo v Hollandii zácsali siriti tak imenüvano zvonouv igro. Tou je tou: vecs ménsi, véksi zvonouv i zvon-csekov szo v zvézo prikapsili z-vőrov, steri szo tak vu gvüsi vőraj cérkevni peszém, ali drůgi popejvk noute, poutnice na zvonáj vőzbili. Tákse zvonouv igre i dén-dénésnyi jesztejo vu vecs-mejszti, naimre v prot. Hollandii i v-Nemskom országi. Ki szo je csüti priliko meli, tak právijo, ka je tou sztrahsno lejpo i szrdce obhodéce, naimre vu tíhoj noucsi, gda sze ober szpajoucsega várasa dalecs csűje z-bruncseni zvonouv plemenito donécsa, Lutherove cérkevne, „Trdi grád“ navdüsávajoucse büdése lejpe peszmi nouta. — Edna táksa znamenita náprava zvonouv igra je pri Issel tekoucsi v Zűfteni, stera z 25-ti zvonouv sztoj.

Velko razmejnye i z-ednim cinkorne znanoszt potrebűje zvonouv zlejvanye, gda ga naprej na vőzravnaní glász trbej zlejati. I tou je tém bole neműdno potrejbno znati, ár dvej, trej, ali vecs zvonouv navkűpno zunejnye je li tak prijétno, csi z-sztoga edne akkordí vkűpglászbe glászi donijo, gde neszmi ta nájména diszonancia bidti. Glaven i poprejsni vorcan je pri zlejvanyi zvonouv tou, ka edne iszte velikoszti i zsmécsave zvoná glász je tak globsi, ali visisi, csi je nyega szpoudnyi krouzs, povitjé, vékse, ali ménse sürine.

Zvoné z tak imenüvanoga zvonszkoga brunca zlejvajo, steri sztoj z 80%-tov kufra (vőrősréz) i z 20%-tov cina. Inda szo tak sti-

mali, ka csi escse nika szrebra pridáo k tojkojni, de nyega glász csisztejsi i glasznejsi. Probali szo tak z tém mejsati brunc — ali szkűszili szo, ka szrebra k-coj mejsanye vecs skoudi, kak haszni.

Da od zvonouv gucsimo, nam nede visenye sze i z-ednim szpomenouti z-oni zvonouv, steri szo na szvejti ti nájvéksi i steri szo kak zvonouv uriasje znáni.

Ti nájvéksi zvonouvje v Russii jesztejo. V-Moszkva városi pri „Ivan Veliki“ tőrmi na té cil zgotovlenom ednom krepkom fundamenti posztávlenom groznom rusti viszi szvejta te nájvéksi zvon, steri je 2019 metercentov zsmeten. Visziki je 5 1/2 metrov, szpoudnya sürina je 18 metrov, v 1653-tjem leti je zlejáni. Grozna náprava je tou, steri je na zvonenyé niti nej prípraven, li szamo kak znamenitoszt, ali csűda sztoj.

Za nyim naszledűje edem drůgi, uprav Moszkve zvon, steri je 800 metercentov zsmeten. (Kak sze z-Russije domou povrnyeni zgráblenikov csűje, teva dvá velikiva zvoná szo kommunistje szpotrli i stűke narédili zsnyidva, stero je velka skoda) v-Japáni jeszte edem 756 m. c. zsmeten, v-Kőlniskom domi (cérkev) eden 262 mt; v-Olműtzi 200; v-Stevana cérkvi tőrmi v-Becsí 198 m. c; v-Rimi eden 157 m. Nájstarejsi je med zvonov uriasí Erfurtszki (nemsko), steri je v 1497-ti zlejáni i 154 m. c. zsmeten. Bazilike velki zvon v Bpesti je 77 m. c. zsmécsave i stirje lűdjé szo potrejbni pri zvonenyaj. V-Soproni evg. cérkvi zvon je 70 m. zsmeten, z-sterim tűdi li stirje mouzsje morejo zvonitii.

Kak sze z-ti naprejdáni vídi, zvonouv nűcanye je zse doszta sztotin sztaro. Nase vere djátke, ali pa kakse drůgo zrendelűvanye zvo-

Podlűsztek.

Drágocse podpora.

Piszao: Fliszar János.

Gyula sze je nad vszém, stero nyemi je priátel pripovedávao, vu szrdci globoko zburkao, ali nej je steo kázati i escse bole ga zsalozstiti i dreszeliti. Ali zdaj na vláki v-ednom kouti szam szedécsi, szí je miszlo vu szebi: szíromák Lajos, ti bi tűdi bougse sztáve vrejden bio! Vrejdno sze ti je bilou popousztva vcsiti, stero etaksi gízdvci szamo na teliko prestímajo i ponízšávajo? Vrejdno je táksim lűdém predgati? Jasz bi je zse dávno tam povrgao, kak nigda Szv. Peter Vlahe. On sze pa tű navouliva zse 12 lejt... Z-toga sze zagvűsno vídi, ka je Lajosa Boug za dűhovnikszto zravnao, da nyemi teliko trplivosztí podeli, ka med etaksimi zgráblivimi, v-dűsi szkrcsenimi lűdmí mirovno szpunyáva pozvűnye szvoje. Práví Krisztusov szluga je i nyegov dűh ga povodjáva

i nyegov drůgi návuk naszledűje, dobro znajoucsi, ka ti betézsni potrebűjejo vrácsa i nej ti zdravi. Tej gmajnarje szo pa jáko, jáko betezsni bíli vu ti dűsevni. Z-etaksimi miszli sze je pelao prouti szvojemi doumi, stera pout nyemi je sztrahsno dűga i neprijétna bíla.

Lajos od zseleznice domou idoucsi, je tűdi pobiti bio vu dűhi. Bolelo ga je, ka je szvojemi prijétnomi prijáteli tak teski szvoj sztan mogao notri pokázati, za steroga volo ga je bogme szram bilou, ali da sze szíromastvo nedá tajiti, je pomíro. — Z-drůge sztráni nyemi je pa prav szpadnolo, ka je tak v-dűgom cajtí ednouk dőnok meo priliko naidti edno táljemájoucse szrdce — steromi sze je vőpotouzso i szrdca szvojeja boleznoszt odkrio... Kak dugo ide prouti doumi, sze hitro za glavo zgrábi, tak da csloveki kaj neprijétnoga v-műszel príde. Nyemi je tűdi v-pamet szpadnolo, ka je zse szkoro te drůgi ferjál pretekao i escse je itak nej plácsao v-konviktusi za cserámi sztroska, no csi bi ga pravilno mogao

nouv núcanye pri nasi cérkváj neszpisejo bár naprej, ali podúgi vecs sztotinaj vrejmeni je na teliko polübleni nyé mило cinkajoucsi bruncseni glász, da szo cejlomi krsztsansztvi jáko prijétni.

Tak vu radoszti, kak vu zsaloszti i nevouli nasoj sze zglászijo oni. obcsütejnya nasa tolmacsijo, i na vrejlo Bogá molenyé nasz büdijo.

Veszélo doni zorjenice zvon:

Znouvics mi gori zhája V-diki bozse
[szunce!]

Nouvaradoszt obhája Tebé, moje szrdcel!

Nouvo moucs Mi je noucs

Po trüdi i brigaj,

Zbüdila v kotrigaj, (451 p.)

Na ponízno molitev nasz pozáva poldnésnyi zvon:

Molimo sze ti, Boug nébe, Za vsze
[i nej szamo zaszébe.

Oh! — primi szrdc nasi áldov I
vtálaj vszém tvoj blagoszlov. (364.)

Vu vecserásnyem mráki sze oumnrno csüje vecsernice zvon:

Kmicsne noucsi temnoszt Licé zemlé
[pokriva,

I nebész zsvotnoszt Sze vu grozen
[mrák szkríva;

Li zvejzd temni poszvejt, Razveszel-
[jáva szvejt. (466 p.)

I csi po trüdavni delavni dnévi i opravicaj — pocsinka i poszvetsenyá dén zide gori, pá nasz vsze te szremezslivi zvoná glász opomina:

Zvisávaj dúh moj goszpodna Z-veszélími
[peszmami,
Ki tak csüdna i vugodna Dela csini med
[nami.

On ti je zató dao bivoszt, Da bi sze ed-
[nouk v-Díki

Zsnyim veszelio ti zsítki Szpejavajoucs
[nyegvo miloszt.

Radúj sze v-nedúzsaszt Tvojoj plemeni-
[toszt (40)

Blájzseni je, ki poszlúhsa nyega zezávajoucsi mili glász i szkrben je vu oni, stera szo Ocsé nebeszkoga. On szi vekivecsne kincse szprávi, steri ni erja nezaprávi, ni tát ji neodneszé!

Csi sze pa neszreca priblizsáva; csi sze nezasztávl-no válovje vodé szünýáva doli z brezsín, steri opüsztásavajoucs vdérjajo nad v-douli bodoucse, mirovno zsvoucse sztancsare i nyé z-pogübelnosztjou v sztráhsijo; csi ognya neszreca zserjávi poszvejt sze szkázse vu kmicsnoj noucsi na nébi: — neszreco glaszécsi, joukajoucsi glász dá zvon, cinkajoucsi: cslovek, mentűj vrejdnoszt szvojo i szam szebé.

(Pri povoudni)

K-tebi kricsi v-pogübeli Plavajoucsi národ
[tvoj

Vidivsi gvüsen grob szvoj V-povoudni
[vdérjajoucsj

I szvejt zalejavajoucsj. (432 p.)

(Pri ognyi)

Oh ti, ki vsza v-oblásztí más! Ti rád
[i jaj dati

Tou zdaj obcsütijo vnougi z-ognyom
[opüsztсени vbougi. (442)

naprej notri plácsati i zdaj de zse szila za strtji fertao plácsilo tüdi. Nevolne deklíne sze za toga volo morejo pred ovimi szramotiti i zvóntoga zagvüsnó nyima escse na edno drügo tüdi trbej pejneze. Z-kakse nevoule bi me zmogli tej neszmlení, vu dúhi szkrčseni fárnici, csi bi mi tej nevolni 400 kron podpore dáli, od stere kak zse známo, szo szamo imenüvani presbiterje, oszobno v-onoj noucsi 3—4 krát vecs nepremísleno tá zapravili. Dobro znam, ka vszedugo nej opomínanye dobim od konviktusa za volo pl. Med etaksimi ne mirovnimi miszli je niti na pamet nej vzeo, ka je zse domá i máli színek pred nyega bezsécs z-nálezsni ob-rázom píta: Apika! Gyula bácsi szo nej nazáj prisli? Zakaj pa duzse tü neosztánejo? — Vidite, ka szo mi nej dáli? — V-zsebki cinkavsi stírami szrebrnimi korouncami, stere szo nouve bilé, tak da bi dnesz prisle vkraj od prese. — Pojbárec sze je jáko veszelio tém lejpim korounam, vö je je szklao na szto i racsúnao $2 \times 2 = 4$, $4 \times 1 = 4$, $4 : 2 = 2$ i tak vszefelé formo Ocsa ga je pítao: ka bos ti z-tejmi pejnezi? Apika meo mo je odgovóri. No szamo je mej, mamika ti je tá szráni i na szenye

ti nika küpi za nyé. Pojbárec malo miszli i odgovóri: »Znáte ka, papika i mamika, meni nikaj nej trbej, tá je dam llonki i Mariski, stíri na dvouje je dvej, vszáka tak dvej korouni dobí — naj szi kníge, ali pa kaj drügo küpita za nyé. Kak do one rade tém lejpim pejnezom! Tou je máte, szránte je, szesztricam rávno prav prídejo. Ocsó pa mater szo szkuzé pobile, kak té máli színek dobro szrdcé má, kak da bi prevído nyíva szükesíno i na pomoucs nyima bio.

Tou je bilou v-Pétek vecsér. — Doj szi lézsejo — ocsa pa mati szta od velike szkrbí, színek pa od radoszti, kak do sze szesztre veszelile koronam — dugo nej mogli zaszpati. — V-gojdno, kak sze je színek prebúdo, veszelécs právi ka sze nyemi je szenyalo, ka je llonka píszmó poszlála i jáko veszéle glászi. Na tou mati odgovóri: mogoucse de píszala, stero nede za nász veszélo nego zsalosztno, ár je zse gvüsnó szila za plácsilo. Nevolne düse tecsasz tak nigdár ne proszijo pejnez, da ji zse duzse odlásati nemorejo.

Tak ocsa, kak mati szta pod obhodom színeka szenye cejli dén popárjeníva bilá, ár szta znala,

I csi zsítka szunce zahája i te trüden vandrar szlobou jemlé od tüvárisov i od ti szvoji, zvoná glász túzsno doni:

Vsza szo na zemli etoj preidoucsa;
Vszá szo, kak meglé szpár, preminoucsa.
Ka zselej düsa, eta vidoucsa? —
Iscsi, iscsi li ta presztajoucsa. (2.30 p.)

Gda pri túzsnoj mrtvecsnoj szkrinyi sztojimo i szkúz povouden nasega trousta szunce zakrije pred nami; gda z-turubnim szprévodom na cintora grüde sztoupimo; escse i te nasz vu zsalosztí nasoj trousta i z ete zemlé práha nasz proti nebészam pozáva:

Naj szi mi teijo moje Szmrt vu prájh pokoszi,
Düse mi v-noucsi szvoje Prepaszt nepo-
[grozi. (503.)

Poszlhúsajmo záto, pobožsni krsztsanye, vszigdár z-düsevnov radosztjov zvonouv mílo brnécs cinkajoucsi glász. Oni büdijo düse nase na bozsicsna. Drzsno sze ji z-ocsáki nasi vernosztjov. Ki szo sze za neszrecsne i osztávlene drzsali záto, ár nyim je li brezi törmov i zvonouv bilou szlobodno cérkvi zidati.

Vi pa, lübléni zvonouvje, sze glászte i donite z-vasim cinkajoucs, zunécs brnécsim brunscenim glászom. Naj trobüta vas glasz vu szvetle palacse, gde je zse vise szveklosztí bliscs. Neszte troust vu szíromaske hüte, gde sze za ütársnyi krüh sztara i vcaga drzsina. Naj trobüta zsalosztíno tá, gde je greh vdaro gori sztan szvoj i gde nájevcskrát nepremiszleno torijo tá dári bozse zélci i hotlivci, gnáni od hüdogá scsigéta

szvojega. Popadnite i gente düse nyihove i pelajte je vö na ceszto vu blati, mrázi k-gladécsim, od mrazi drgetajoucsim, britko joukajoucsim szirouticam.

Mili glász zvoná, poiscsi gori toga moudroga znanca; ravnaj, vodi pamet nyegovo, da naj nej preklésztvo, nego bozsi blagoszlov zhája z-brodjávanya nyegovoga; naj nebode vmárjanya, nego lübéznosztí pouti reditel i bojnik.

Povrni sze vu toga neverca hrambo, steri zvisávajoucs, nadühtó kúha, csini pouleg szvojega zablodjenoga nágiba, szam szebé drzsécsi za vszamogoucsega Bogá.

Vuzsgi trousta poszvejt tam, gde te pregányani osztávléno, vcagajoucs pogiba i nyega tozsécso düso nagni i navcsi sze moliti.

Trüpli, cinkaj z-nemucsécsim glászom tam, gde rejcs tvoja, gde lübézni rejcs na zaprejtá dveri nájde.

I li te hejnyaj:

Csi ednouk rejcs tvojo povszéd prerazmijo;
Csi po cejloj zemli lübézen nájdemo;
Te, li te, csi zamucsís, csi szi pocsinés:
Gda bozse králevszto po zemli razpresztrés!

Vzemi, cstí i daj dale „Dü-
sevní liszt“!

ka bi zse dávno trbelo plácsati od konviktusa, — ali z-koj? Zanásala i racúnala szta sze na drágocse podporo, ali zdaj je i tá v-vodou szpádnola. — Z-koj? z-koj? je bilou za nyidva sztrahsno pítanye. — Apika! pregovori színek, 10 vöra je vdárla hodva sze vcsít, — zakaj szi tak zsalosztén? Moj szin, gláva me boli, záto nemam voule. Dejte k-nyemi bizsí, kúsne ga, gládi nyemi glavou, ali neosláta, gde bi bolejša, záto píta: gde bolí? Tam notri od znoutra. — Dnesz sze tak neva vcsíla, píta pojbec? — Csi tak ka de mi bougse, veli ocsa — szledi va sze vcsíla. Oh jasz mo sze szam vcsio, právi Pistek.

Po poldnévi ob 4-toj vöri posta píszmo prineszé. Z-napiszka sze vídi, ka llonka, tá sztarejsa csi píse. Dobro je znáo, ka píse i záto szo nyemi roké trepetale, gda je je gori trgao. Vszí trijé szo nálezsno csakali, neprijéten glász je bio v-nyem, ali Pistek sze je radüvao, ka zdaj zse nede dugo, ka sze koroune odposlejo.

Píszmo je Lajos na glász csteo i etak sze je glászilo:

Lübléni Apika i Mamika!

Trepetajoucs vzemem v-vrouke pero i med szkuzami písem ete neprijétne redí, steri duzse odlásati nemorem. Zse bi prvle mogla píszati, ali da szem míszlila, ka vam lehko Boug dá priliko, da za nama zaosztányeno placilo brezi opominanya poslete i tüdi szem vász nej stela zsalosztiti, ár tak znam, ka je placilo nej zvjáne zámüdnosztí, nego za nemogoucsnosztí, zaosztalo do eti mao. Solszki Direktor szo oumorno gori opoumenili vsze, ki szo escse v-konviktus kaj duzsni — naj do 15-toga notri plácsajo, ár ovak duzse nedobíjo sztroska... Csi bi mi stoj szrdcé preszmekno, me nebi tak bolelo, kak pa Direktora oszter pogléd, steroga szo rávno pri tom oznáenyi na méne vrgli, z-steroga szem prerazmila, ka sze tou náj z-szesztrouv dosztája, szamo ka szo po iméni vöpovedati náj dönok mílüvati steli. Boug moj! kelko szramote more szíromák tá prenosziti!... Vsze vküper 345 koron szmo duzsni, kak szem szledi od goszp. Direktora zvejla. Zvön, toga bi Mariski trbelo na puncsike poplate tüdi gori djáti — na knige, ténto i papíre, hvála

Betezsna deklja.

Z-vogrszkoga poszlovencsena po POLGÁR SÁNDORI.

Ka me büdi z-teskoga szna,
Mamica pogledni?
Ka doni mife glászi zdaj,
Tak keszno po nocsí?

Ne szlisi sze zdaj niksi glász,
Noucs je mırna, tiha;
Ka bi donilo zdaj tebi,
Betezsna deklja.

Ah, to je nej zemelszki glász,
Ka zsítek dá i moucs;
Zovéjo mené angyeli,
Mamica, lejko noucs!

Magvetés.

„Egy ember kiméne, hogy elvesse a magját.“ Mostanában sok emberről lehet ezt mondani, hiszen most van a magvetés ideje. „Kiméne.“ Ezt igen egyszerű és könnyű így kimondani, vagy leírni, de azt minden földműves tudja, hogy nem elég csak kimenni, hanem a talajt a magvetéshez elő is kell készíteni. Többször és jól meg kell szántani, meg kell boronálni s a gáztól és gyomtól is meg kell tisztítani. E nélkül a magvetés kárba veszett dolog, az elhintett magból soha nem lesz vetés, nem lesz aratás. Ez olyan dolog, amit mindenki tud, mindenki természetesnek talál s alig akad ma már olyan balgata, aki töretlen földre, gaz közé hintené el a drága magot.

Hát amit természetesnek találunk a test táplálékául szolgáló magnál, miért nem tartjuk azt olyan természetesnek és magától értetődőnek a lélek táplálékát adó sokkal becsesebb magnál: az Isten ígijénél? Tudjuk, hogy ennek talaja a szív. Vajjon ennek előkészítésére miért fordítunk kevesebb gondot? Nem drágább-e a lélek, hogy nem a test?

Annyira nem vagyunk talán még, hogy Isten ígijét teljesen megvetnők. Nem, eme lelki megvetésre: az ígihirdetésre néha elmegyünk még, mert ezt így szoktuk s így illik. De hogy azt a kemény szívet meg is kellene lágyítani, a bűnök tövisétől meg is kellene tisztítani, hogy így képes legyen az elhintett lelki magvaknak, az Isten ígijének befogadására s a belőle kisarjadó vetést: a tiszta és erkölcsös életet a tövissek el ne fojtsák, az nem jut eszünkbe, arra nem vesszünk magunknak időt és fáradságot. Hanem azután telekiabáljuk a világot, panaszkodunk fűnek, fának, hogy a sok és költséges ígihirdetésnek nincs semmi látszata. Minek is emeltük azt a drága templomot, minek is tartjuk a magvetőket, az ígihirdetőket? Ugyan mit szólnál az olyan embernek, aki töretlen ugarra hintette el magvát s panaszkodna előtted, hogy munkájának nincs semmi eredménye? Ugy-e kinevetnéd s bolondnak tartanád. Nem gondolod, hogy ez az elnevezés te rád is rád illik, ha panaszkodól, hogy az ígihirdetésnek nincs semmi hatása, ha nem gondoskodik arról, hogy a lelki magvak a földbe jó földbe hulljanak? Nem így volt ez az első keresztyénekknél! Ők megfogadták az Úr ítéletét: szántatok új szántást, vetettek új magokra (Hos. 10-12.) Igen, ők igazságot vetettek s igazságot is arattak. Nem lehetett szebb dicsé-

Bougi nama obema dohája z-oni 5—5 koron, stere na vszákí tjeđen dobivam, ka edno deklino vcsim. (Zdaj je bio eden dúgi tég, z-steroga sze je teliko razmilo, ka bi escse drúgo túdi trbele deklinam, naimre pri oblejki, ali od toga je nej pizsala, ár szta sze mogoucse vküper vlekje).

Odpüsztite mi, ka szo v-pízsmi nistere recsi raztekle od szkúz z-oucsi moji kápajoucsi. Szrdcá pozdravljajo i sztoukrát küsnejo apiko, mamiko i máloga Pisteka

Ilonka i Mariska.

Tou pízsmo je globoko obhodilo sztarisa szrdcá i bridke szkuzé pobúdílo vu nyidva ocsáj.

Ka mam csiníti? Gde vzezem telko pejnez? odgovorí Lajos... Nedúzsna deca, kákse szrdcá boleznoszti moreta trpeti za nájnoga szirmastva volo, sze sztara mati! Pistek nyidva pa trousta, govorécsi: „oh da prav pridejo zdaj moje korone“!... Moj szinek, tá szo szamo mála kaplica vu mourji vodé, miszli szi ocsa vu szebi... Zsena, stera je vu zsaloszti vszigidár troustala mozsá, je zdaj túdi etak právila: Boug náj je vszigidár

escse zmógao z-nevoule, more bidti náj i zdaj túdi pomore, csi szva vrejdni va nye-gove pomoucsi. Vútro de nedela, te mo v-cérkev sli k-bozsoj szlúzsbi, v-pondeljek mo sla v-Krkovce k-vúci i proszila mo ji, lehko do nama mogli zmocsti — oni szo zse náj vecskrát zmogli i vszigidár szva nyim zpostenyom nazáj szpunila, — csi pa nedo mogli — teda moreva krmlenoga projnika odati — to ménse praszé sze do fasenka na teliko podkrmi, ka nam pouleg prisparane maszti, posparoma dojde mászt do kleti! — „Gde je nájvéksa potreboucsa, tam je túdi blúzi Bozsa pomoucs, apika sze záto nesztaraj, ár sze mo 2 priprávlati k-útrásnyoj predgi“!

Miszliti sze dá, z-kaksim dúhom de odprávlao mirovno on dúhovnik szlúzsbo Bozso, steroga szrdcá nateliko trápíjo szívelejnya szkrbi. Kí szam potrebúje troust, kak de troustao drúge i naimre tákse toupe dúse, kak szo nyegovi fárnici bíli. Kúsno je zsena, od stere sze je pá ogvúsaó, ka je mocsnoga dúhá i nyegov právi angel varitel. Za szrecsnoga sze je drzsaaó i hválo dao Bougi,

retet mondani az akkori keresztyénekre, mint amit az egyik helytartó irt a keresztyének üldözését megparancsoló római császárnak: az én tartományomban a legbékésebb, legjózanabb, legbecsületesebb alattvalók a keresztyének. Ezen régi pogány bizonyítvány mellé hadd állítsunk egy újabbat. Tudva levő dolog, hogy a japánok, ez az élelmes, fürgé nép, csak az újabb időben kezdtek rohamosan fejlődni és emelkedni. Kaput nyitottak az európai kultúrának, egymásután honosították meg a művelt nyugati államok intézményeit. Meg akarták honosítani ezen művelt államok keresztyénységét is. Megbizottakat küldöttek ezen államokba, hogy tanulmányozzák a ker. vallást. Ezek a kiküldöttek haza térve azt jelentették: a ker. vallás tanai szépek és fenségesek, de azért felesleges volna a keresztyén-ségre áttérnünk, mert a keresztyének semmivel sem jobbak, mint mi vagyunk. Szomorú igazság, de igazság, amit ezek a pogányok mondtak. Erős vád ez, de nem a keresztyén-ség, hanem a keresztyének ellen. A mag szerintük is jó, csak a természet találták silánynak. Ha a mag jó s a természet mégis silány, akkor csak a talajban lehet a hiba. Ezt magad is tudod, ha földről van szó, miért felejtet el, ha a szívnék talajáról van szó? Mélyebben tehát a bűnbánat és törődelem ekéjével! Mindjárt kevesebb lesz a panasz, csak szántsátok fel az ugart s ne vesetek tövisek között! (Jer. 4, 3.)

Teke Dénes, ev. lelkész.

Vszaka evangellcsanszka famílija naj csté i podpéra Düsevní liszt!

ka ga je z etaksov tüváriscov obdarüvao, stera nevcaga, nepoména vu nevouli pogübelnoszti. Vcsio sze je ütrásnyo predgo, do késznoga vecséra. Ob ouszmoy vöri pri szlaboj vecsérji právi zsená: »No zdaj je zse Gyula tüdi domá! Ob pol 8-moj je zse domou prisao, csi je zseleznica nej müdila — odgovori Lajos, globoko szí zdehnovsi i escse govorécsi: Kelko je on od méne szrecsnejsi, koga netezsijo teske miszli zsvlejnja! — Boug nyemi dáj szrecso! Duzse bi escse gori bilá, ali da je poszvejt tüdi drági, doj szta szí legla, ali od szkrbi szta nej mogla zaszpáti... Pistek je preci zászpao — Zagvüšno sze nyemi je szenyalo, kak velko veszelje szprávi on llonki i Mariski z-szvojimi szveklimi korounami, Szenyalo sze nyemi je escse, kak je v-gojdno, gda sze je prebúdo, pripovedávo: Apika pá sze mi je szenyalo, ka szí edno veliko píszmo doubó, na sterom szo erdecse pecsati bilé. „No tebi sze vszígdar od píszem szenya“. Zagvüšno do pá deklíne píszale, morebidti miszlijo, ka szem prvejsega nej doubó v-rouke i znouva me opominajo — ali pa morebidti... me porcio bodo térijali, ár szem je escse

Zvoná poszvetsüvanye pod orozsníkov obrambov.

Nenávadno zvoná poszvetsüvanye je bilou na cvetno nedelo, márc. 25-toga na bokánszkom brütivi (Pánovci), steri brütiv je trej veszníc: pánovszki, kancsevszki i kükecski evangellcsancov lasznoszt, od vszej trej veszníc határni. Pred bojnov szo meli dvá közöskiva zvoná, steriva szo szí nyih vrejli ocsejve z-medszební sztroskov szpravili i kak örocsino niháli szinom i vnükom szvojim i steriva szo té trí vesznice med szebom v-nájlepsem míri nücale. Pred nisternimi lejtmí szo pod Malacsics Petrom vodsztvi znouva zozídali zdaj gori sztojécso kapejlo i med düsevnov zadovolnosztjouv prejk dáli pozváni szvojemi. Z-recsjouv, vsze je vu míri, v-nájjaksem rédi teklo, do szlejdnyi vrejmenov; kak trej veszníc ocsáci i matere vu míri szpijo szvoj vekivecsni szen eden pouleg toga drügoga, tak szo i nyih szinouvje vu míri zsvilí.

Prisla je bojna, odneszla je zvoné i z-bokanszke kapejle töрма, tak da je on, kak vnozsino drügi bratov nyegovi, vecs lejít prázen glédao prouti nébi i nejmo kázao ono pout, stero szo zvonovje prejk cseresz dúgi lejít z-szvojim brun-csenim mílim glászom nazvesztsávali z bokansz-koga breska cintora.

Po dokoncsanyi bojne szo sze i tej trej veszníc verníci gíbatí zácsali, da szí nouve

tüdi nej plácsao i tam bou gori szlüzsbení pecsat... Kak bou, tak bou! — Vidim ka sze ládja zalejva — ali Boug jo pogrozíti nedopüstí!... »Troust, vüpanye te naj neosztávi,« odgovori lübeznívo zsená.

Ob deszétoj vöri notri zvoníjo. Bozsa szlüzsba sze zacsne. Lajos je zse dávno nej predgao z-taksov navdüsevnosztjouv, kak zdaj. Tak da szo ga escse ti nájtópejséga dúhá gmajnarje z csüdüvanyem poszlúhsali. Szkisznyávec Andris, steri je na presbítterszkom gyülejsi pravo, ka naj od Bogá proszi podporo, s ze je prestímávajocs etak spotáro zsnýega, gda szo níkáki pravili, ka je lejpa predga bíla: »Tak, tak naj neproszi szamo podpore, bole naj miszli na szpunývanye szvoje dúznosztí i Boug nyemi pomore.«

(Nadaljávanye príde.)

zvoné szprávjio i zácsali szo áldove pobérati i vönametávati na nyih sztroske i csi sze je glih eden dühovni szíromák najsao, kí je nemo-goucsi bio áldov prineszti, tém véksa vrejšoszt sze je szkázala pri ti ovi drůgi vernikaj i vu Ameriki bodoucsi bratov darovitnoj gotovnoszti — da je tak lejpa summa prinesena vkůper na té szvéti cíl, ka je zdaj zse nika nej zasztávlalo szkrbeti sze za zvoné. Szamo tou je bilou hůdou, ka sze je med nyimi, sto zná za kaksí szebicsni, mányi zrokov nezlozsnoszt pobůdila za toga volo, jeli z-Soprona, odkud szo prvejsi zvonouvje bílí, ali pa z-Ljubláne szí je dájo zrendelůvati? Nej szo sze mogli poglíhati. Túho pocsívajoucsi ocsákov dűh je nej mogao nav-jedínanye pobůditi szvoji szinouv. Po nákla-nosztaj podezsigani szo eden prouti drůgomi v-odůrnoszt, v-nyevko sztirani. Tou pa dobro známo, ka gde je nyevka i nezbívanye, tam je vsze hűdo delo.

Pánovcsarje szo szí za szvojo summo v Ljubláni dáli szpraviti 107 kgrm zsmécsave zvon, ti ovi szo szí pa vkűpszprávleno sumo med szebom znouva razdejlili. Pánanovszki zvon je domou pripelani, ali nezlozsnoszt je med tejsi vesznicami na tak visziko sztubo zavrejša, ka szo zdaj ti ovi nej steli dopűsztiti ga v-kő-zőski tőrem gori potėgnoli. Vecs mejszecov je domá pri ritari bio i nej prejk dáni pozványi szvojemi, nocsí je gorėcsa potrejbcsina bila za nyega.

Po vecs vrejsena vlecsėcsoj tozsbí i szemtá hodbí je k-koncovi dőnok na obri ime-nůvani dėn med drzsánov szlűzsbv bozsov po krízsevszkom fárnóm dűhovniki pred velikov vnozsinov, med Krízsevszke cėrkevne dalárde na stiri glásze lejpm vkűpglasznim szpevanym, zvon gori poszvetseni i prejk dáni odicsenomi pozványi szvojemi, stero de zdaj zse z-szvojm lepou donėcsim glászom, na vernikov dűhovno veszeljė i Bougi na díko szpunyávo. Kak sze zse csűje vu krátkom hípi dobí csákanoga brato szvo-jega vu véksoj oupravi od szėbe, z-sterim de pá vu dalecs krajino csűti i szlihsani bokansz-koga tőr. zvonouv bruncseno míli glász, steri do ve-szėlo glászili vrejši ocsákov vrejši szinouv i vnűkov vu dűhi vjedínanye, vu veri krepkoszt i sztálnoszt notri do kėsznoga pokolejsya! Boug dáj, ka bí té híp kak náj hitrej prísao! Popej-vane szo: „Pred tebom sztoji sereg tvojs“, „Trđi

grád je nas Boug zmozsni“ i „Doni, brni zse zvon noví“ zacsėtne cėrkevne peszmi.

Da szo sze csűli glászi (mogoucse kríví glászi), ka de poszvetsűvanye (stero je zsmetno vervati) grouzsano, szo za obarvanya rėda volo orozsníci poszláni na lícsno meszto. Z-drűge sztráni sze pa tak csűje, ka je poszvetsűvanye zvoná zse naprej záto pobůdilo vu szrdcáj lűdi zburkanye, ka je k-toj szlűzsbí nenávadno nepozvána oszoba prítísznyena, steri je na tákse szvétó csinejnye escse nej prípřavlėni, kí je nej pouleg cėrkevnooga rėda poszpodoben poszvetsűvanya szvétó oupravo szpunyávati i kí sze je pri verszkom szvojem znásanyi na etakse csinejnye pred vernikmi escse za nevrejdnooga drzsao.

Da szmo na tou poszvetsűvanye gledoucs od doticsnoga meszta glásza nej doubili, szmo je, kak szo nam níkákí pred nász dáli, vu nas líszt notri vzėli. Na stero, szvoje sztráni, szamo teliko zamerkamo, ka bí sze jáko zsalosztna dűsevna bívoszt szkazsűvala v-etakso doub znásajoucsi pri vere nase dományi i nemremo vervati od náj vékse nase gmajne verníkov, ka bí sze vu té fare tejsi zdomácsili rozpűsztsenya zsalosztni bacilusje. Komaj pred ednim letom sze je po szalanszki evang. zvonouv poszvetsenyi túdi nenávadno zburkanye i nezlozsnoszt szkazsűvala! Cslovek sze csűdűje pri szkázanoj verszkoj vrejšoszt nad etaksim koukolom i na tou stímanye prídė, ka je potrejbno pri tej dobroga nágiba ovcáj nagosztėj sze moliti pri vszak-denėsnym krűhi: dáj nam ocsa nebeszki túdi dűhovno hráno!

Zsítka knige (biblia).

V-Kopenhági je edne cėrkvi oltár Thor-waldsen znameniti dąnszki stebrár z-ednim sztójėcsim Krisztus sztebrom sznájzso. Toga sztebra csűdevrejdne lepote glász je dalecs razísao, i csi je kákí tűhínc v Kopenhágo prísao, nej je zaműdo té szteber poglėdnoti. Zgoudilo sze je ednouk, ka je eden taksi tűhínc túdi sou v cėrkev, naj te híresen szteber poglėdne, ali na szvoje nájvékse csűdűvanye je szamo eden szploj prouszti kameni szteber najsao. Preglejűvao ga je z-dėszne, preglejűvao ga je z lejve sztráni, ali níkse csűdne lepote je nej mogao na nyem gorínájdti. Z-vkanenyem sze je prípřavlao zse odhájati, gda je k-nyemi sztoupo

cérkevni szluga i nyemi vu vüha posepno, ka naj ide pred oltár i tam szí pokleknovski pozdigne szvoj pogléd na szteber. Tak je csinio nej sze je mogao napuniti z velicsansztvom i lepotov sztebra.

Znás, ka scsé praviti té szteber? Krisztusa isztinszko velicsansztvo szamo té vzemes na pamet i szamo té te popádne i pozdigne k-szebi, csi sze z poníznov díšov nakleknes pred nyim. Iđi i priszpodobno csini! (Jak. 4, 10.)

* * *

Eden prouszti polodelavec je na jezík szvojem ednouk mozoul doubó i mogao sze je operirati dati. Pred operáciov je nyemi vrács pravo: priátel, operácia nede prevecs nevarna, ali za nyouv nigdár nete vecs mogli gucsati. Tak csi scséte. zdaj gúcsate i potom sze pripravimo k-operácii Paciens sze je pozdigno i glaszo szamo telko pravo: hvalen bojdi Jezus Kr sztus naveke!

Z-szvojov szlejdnyov recsjouv je túdi Jezusa dícsó. Ka pa mí?! Csti 113. zsol-tára 1-3 versuse!

* * *

Hengstenberg, eden navdúhseni evangelizator, je meo vu szvojój fari edno gimajnarico, stera je z-cejle moucsi iszkala mér z-Bougóm, ali nej ga je mogla zadobiti. Tak je bíla, kak vnougi drúgi, kí sze oszebnó zselejo ogvúsatí na vero gledoucs ne vúpajo brez vszákoga pridrska szamo vervati. Hengstenberg jo je zaman setúvao odvrvnouti od nevervanya. Na szlednye je tou dónok doszégno. V-ednoj predgi je naprej prineszao, ka gda je Noé vszáke sztvare vu bárko notri szprávlao, sze je oszel szvojejlávno posztávlao prejk moszticsa idti, bojécs sze, ka ga neo drzsao „Ti bedászti oszel“, pravo je Noé, vej pa csi je blanya elefanta drzsála, tebé de túdi escse bole drzsála. Té recsí szo genole zszenszko. Právla je: „Jasz szem oszelnica“ — i vcsiníla je te potreben sztopáj do vervanya. Sto de ga csinio za nyou? (Luk. 8, 50; Ján. 20, 27.)

(Nadaljávanye príde.)

Tíhe minúte.

„Eti naszledújo Ágneca, kamakoli ide“. Ozn. 14, 4 Jezus má doszta vucseníkov, ali malo naszledníkov. Naszledúj Ágneca kamakoli ide Jezus ide 30 lejt vu tihoto Szprávlaj tí túdi vu tihoti moucs k-tvojemi pozványi! Jezus ide vu púscsávo, da bi sze szkúsávo od vrága. Tí túdi szkúszis satana szílo i jálnoszt pri tvojem deli za bozse králevszto Jezus dela, dokecs je dén. Cerať sze tí túdi vu szlúzsbi Mestra! Jezus mílúje lúdsztvo. Mej túdi szrdcé za nase nevolno, zapelano lúdsztvo! Jezus lúbi szamne i obcsínszke vóre. Poflíszávaj sze vu obcsínsztvi Bogá i nyegovi szinov. Jezus nepresztanoma moli. Bojdi túdi vu molítvi obsztojécsi! Jezus dela dosztakrát zobsztom. Nevcať, csi tí vnogokrát ník-sega nászhaja nevídis! Jezus je nej meo, kam bí szvojo glavo nagno. Zadovolí sze z-tem, ka más! Jezusa lúdsztvo z-hozsan-nami obvzéme. Osztani ponízen pri válí! Jezus potrpívo ide v Getsemáne i na Golgotho. Vzemi na szébe tvoj kríz z podányem Bougi! Jezus gori ide v nebésza. Radúj sze prísesztnoj díki! Naszledúj Ágneca, kamakoli ide: Vszá szo mogoucsa tomí vervajoucsemi. (Mk. 9, 23.)

Zláti govori.

Bogá bojazen je zacsétek moudroszti. Vsze, kakoli csinite, z díse delajte. Te pravicsen pa bode z vere zsívo. Verosztújte, sztojte vu veri. Ne vozte lúcki járem z nevernemi. Z visesnyega dati je nej zsmetno.

Isztinoszt gorszpoznať je moudroszt; nyou brániti, csi sze kaksté protiví z ogvúsaným lúdi — je bátrivnoszt.

Gda krüh jejte i na tla púsztsate drobtinye, miszlte szí na szrmáke, kí má bidti, od glada mérájo.

Csi tí vsza vúpazen lehne i szrdce sze tí malo nerazpoucsi v boleznoszti, té szí miszli na tou, ka tvojoj britkoj szaloszti túdi konec bode, kak vszakomi dnévi.

Tou velíte, ka sztrádate, csi nemate krúha, csi tejlo gladúje; ali csi dísa gla-

dúje i molítvi zmenkanye trpí, tou neime-
nujete za sztrádanye.

Nepozábi nigdár, ka vsza stera tí
od drúgi miszlis i gucsís. szo drúgi zse
má bidti od tébe miszlili i gucsali.

Csi te je sto obzsalosztio, szpomínaj
sze nepresztanoma z toga, ka szam ban-
tüvec. vecs trpí, kak zbantüvani.

Konfirmandusa recsí pri príliki konfirmácie.

Piszao: Polgár Sándor.

*Prevecs postüvani vszi drági gmajnarje!
Lübléni sztarisje, Krsztni roditelje!
Pár krátki rejesi jasz sesém tüdi praviti,
Vsze vazo dobrou to z szrdcá zahváliti.*

*Tesko mi je nájditi rejcs, za tou príliki,
Bár je dusa vrejla, szree je preszlabo.
Ali odpüszttite tou detinszko szlaboszt,
Zglednite na naso poniznoszt i vernoszt.*

*Mi szmo sze návesili od Zvelicsitela,
Lübiti vszákoga, nájbol' roditela.
Tou lübézen sesém jasz zdaj vöpokázati,
Vu iméni vszej nász zdaj vam hválo dati.*

*Hvála pa naj bode tou moje zselejnye:
»Boug vasz zsivi dugo, daj vam dobro
[zdrávje!]*

*Mi pa obezsamo za vazo dobrou to
V Bougi vernoszt, szkrbnoszt, lübézen,
[pokouro.*

*Z Bougom zdaj zse nasa vi detinszka lejta,
Z Bougom labda, potács i vszefelé zmejna,
Metülci, krejszance, i vi marjejtice,
Trata, rouzse, evejtje, pejszek i kaménye.*

*Od vszega mi zdaj zse vszi szloböd jemlémo.
Denésnyi dén med te sztarejse sztoupímo.
Delo, szkrb, trplejnye bode zse nas nájem,
Dáj nam pomoucs k tomi, óh ti Ocsa vören!*

*Dáj nam pomoucs, naso vero postüvati,
Vsze nase düznosti verno odprávlati.
Pomágaj nász vszigdár na tou nakanéjnye,
Naj bodemo tvoji verni „lutheránye“,*

Amen!

Krónika.

Cérkevni gyülejs. Prejkmurszka ev.
sinyoría lejtnei gyülejs bode v-Püconci
májusa 2-ga dnéva z-naszledüvajoucsim
redovékom drzsála:

1. V-gojdo ob 7-moj vöri *podpor-
nice* szeja vu souli pod Siftár Károlya i
Kühár Józsefa predszeníktvom.

2. Ob 8 oj vöri ouszvetna Bozsa
szlúzsba.

3. Ob 9 toj vöri sze zacsne sinyorszka
szeja vu cérkvi.

Po szlúzsbi bozsoj dobrovolni áldov
pobéranye na *podpornico*, na stere *pod-
péranye* proszimo dobrovolne düse i kot-
rige szpráviscsa nasega evangelicsanszkoa.

Z-szrdcá pozovémo i z-etoga meszta
gmajne i vsze kotrige vere nase dományi i
zselejmo da sze ji kak náj vecs pridružsi
vküper i vövzeme tál szvoj z-ravnanya
cérkvenoga.

Pozovéjo sze i z-szrdcá prímlejo gori
brez rázlocska vadlúványa vszi gosztjé, ki
nazoucsi bidti zselejo.

Predszeníksztvo.

Naznányé sze dá, ka Protestánsko
diakonisztva drústvo v-SHS drzsávi gori
vzeme vu *Noviszádzskom* spitáli pobozsne
dekline od 17 lejt sztarosztí, stere sze vu
obravnávaní i dvorbi betezsníkov i diak-
onistva szlúzsbi vöosznoviti zselejo. Stere
devojke tak v-tou Krisztusovo szlúzsbo
sztoupiti zselejo, sze naj ali vszáka pri
szvojem, ali pa pri evang. dühovniki v-
Novem-Sadi zglászijo. V-prísesztnom ra-
csúni Düsevnoga Lízta bodemo tou ná-
sztavo popolnej szpoznávali.

Reditelsztvo.

Dolnjalendavszka fara je t. l.
március 11. dnéva mejla szvoje racsun-
szko szpráviscsa. 1922. leta je notrijemánya
mejla 47,734 K 96 fill., vödávanya 44508 K
98 fill., osztánek je 3.225 K 98 fill. Lü-
bézni dárov je notriprislo na cérkevno
fundácijo 520 K, na zvoná fundácijo
pa 5518 K. Veszéla dátka racsunov je, ka
je z-zídanya escse gorsztójécsi dúg z-vün-

szkov podporov szplóh dolplácsani. Gledoucs na to málo csrejdo, racsuní zadoszta glaszno gucsíjo. Vu veri escse nej, ali vu dűs racsuni je gmajna prevecs oszlabila. Kázse zse veliki krví zgűbícsek tou, ka dokecs sze je racsun rojsztev predtem povéksávao, 1914 l. 9.; 1914. leto 21. je bilo novorojencev; tecsasz sze je preminoucse leto szamo 7 decé naraudilo vtoj gmajni. Edno vűpanye pa itak májo: Bozsza moucs je vu ti szlabi zinozsna.

Dűsevní zvecserék. Aprilisa 2., na vűzenszki pondelek, je prevecs lejpi dűsevní zvecserék bio drzsáni v Vucsoj gomili, vtoj vugodnoj, z naturszkimi lepótami od Bogá tak bogato obdarűvanój obcsini. Prebiválci domácse obcsine, gouszti szouszedni obcsin, escse z Sobote, szo pri toj prilíki presztrano soulo nabito napunili i z moucsnim kebűvanyem vzsívali vsze naprejdávanye pouleg szledecsega, malo predűgoga, ali jáko intereszántnoga redovéka: 1.) Nevcagaj, oh csrejdna mála (Moski kórus); 2.) Molitev (Hima Sándor dűhovnik); 3.) Csákaj dűsa moja... (Mejsani kóri); 4.) Hízne bozse szlűzsbe (gorics po Hima Sándori); 5.) Dozdaj je Goszpoud nasa pomoucs (Moski korus); 6.) Kríví szvedok od Aranya (deklamalivao Antalics Vince); 7.) Glászi sze, oh szvéta peszem (Mejsani kórus); 8.) Steroga? od Váradija (deklamáliva Bédek Juliska); 9.) 10.) Pojk Jezuseki (Mejsani kórus); 11.) Klárikine knige (goricsteto po Polgár Sándori); 12.) Boug je nasa obrámbo (Moski kórus); 13.) A gyermek és a szivárvány (deklamálivala Polgár Olga); Zaprtna molitev (po Hima Sándori); 15.) Amen. Amen! (popejvano po mejsanom kórusi.) Nase prestímanye Polgár Sándori, ka trűde nemilűvavsi, je na onom zvecserki vnouga szrdca zozsaro vu lűbéznoszti do z-mrtvi zbűdjenoga Krisztusa i nam drűgim tűdi podpiszek nihao, naj priszpodobno csinímo na dopunyávanye dűsevní potrebcsin nasi verníkov. Edno zamerkanye mámo dűnok. Kvár, ka je pri toj prilíki, — kak je tou indri návadno —, offertorium nej bio pobérani, steri bi sze lejko obrno nà podpéranye nasi stampov, da bi te naprejdáne

vrejdne predmete kem prvle vnougi mogli csteti vu nasem Lízti i szí dűso bogatíli.

Zagrebszka evang. sinyoria je aprila 14. i 15. mejla szvoje szpráviscse v Zagrabi z lejpim i znamenitim programom od Dr. Popp Filip sinyora vkűpsztávlenim. Na szpráviscse szta pozvanye doubila Kováts Stefan sinyor i Luthár Adám cerk. zaperník nase sinyoríje, ali nieden nyidva je nej mogoucsi bio pozávanyi dopuniti. Vűpamo sze dűnok, ka szpráviscsa i nász dotikajoucse szklepe bomo mogli v ednoj, prűsesztnoj numeri nasega Lízta szpoznávati.

Gda bode vűzen do 1932.

1923	1.	aprila
*1924	20.	"
1925	12.	"
1926	4.	"
1927	17.	"
*1928	8.	"
1929	31.	marca
1830	20.	aprila
1931	5.	"
*1932	27.	marca

* znamenűje presztopna leta

Eljegyzes. Bakó Károly, a kiváló muzsikális tehetségű sztrűkovcii tanító, Lapunk munkatárs, eljegyezte magának Vratarits Karolina okl. óvónőt, ugyismint bodoncii tanítónőt.

Skrabán János pucincii kereskedő jegyet váltott Kűhár János pucincii tekintélyes hívűnk Jolánka leányával. Őszinte szívvvel gratulálunk a jegyeseknek!

(Itt említűk meg, hogy az eljegyzési ünnepélyen Siftár Károly úr, Lapunk sztrűkovcii jó barátja, a jegyesekhez intézendű Demosthenesi készségű üdvözlő beszédét megváltotta 100 dinárral Lapunk javára és egyuttal megígerte, hogy ezután minden eljegyzési és eskűvői ünnepélyen, amelyen részt vehet, Cicerói ékes szólását arra fogja fordítani, hogy Lapunk fentartására és terjesztésére adományokat gyűjt. — Isten áldja jó szándékáért és adjon neki számos követőt!)

† Fliszár Sándor sálovszkii evang. kántortanító f. é. április hó 26-án, hosszabb kinos szenvedés után, a murskasobotai kórházban elhunyt. Temetése a kórház udvarából ápr. 28-án ment végbe, amidőn vend nyelven Kovács Istvánespereslélkész, magyar nyelven pedig Heiner Géza hodosíi lelkész mondtak felette búcsúbeszédet. Temetésén a rokonságon kívül több kartárs, jó ismerőse, valamint Jurko tanfelügyelő és a tanfelügyelőségi tisztviselők is résztvettek. — A megboldogult méltatására jövő számunkban még visszatérünk.

Končni rezultati skupščinskih volitev. Ministrstvo notranjih del je izdalo ta-le komunike o končnih rezultatih skupščinskih volitev: radikali 109, Radič 69, demokratje 52, klerikalci 21, dr. Spaho 18, Džemijet 13, zemljoradniki 10, Nemci 8, bunjevci 3, dr. Drinkovič 2, crnogorski avtonomisti 2, socijalisti 2, srbska stranka 1, Romuni 1, vsega skupaj 312 poslancev.

Dopisi župnih uradov so oproščeni tudi rekomandacijske pristojbine. Izšla je ministrska odredba, po kateri ne plačajo župni uradi za priporočene dopise, ki jih pošiljajo vojaškim in drugim oblastim, nobene pristojbine, torej tudi tedaj ne, če pošiljke rekomandirajo. Navedena ugodnost velja pa samo za važnejše, nenadomestljive spise.

Zarok. Vukan Ferenc z-Bokracsaszi je zaroucsó Rituper Rózsiko z- Kostanovec. Obilno blagoszlóva!

Zsalivanya glászi. V Loncsarovci je enzadrúgim obilno zsétvo mejla szmrtna kosza. Febr. 24. je *Bedők Terézia*, Koltai Petra tüvárisica sztarosztí szvoje 48. leti. — márc 9. pa *Pojbics Franciska*, Krányec Jánosa tivárisica v 70. leti ne- csákajoucs preminoula. — Globoko prizadeta je v Ratkovci *Kocsis* kurátora familija. Mrou ji je nanágli szin Elek 26. leti szvoje sztarosztí. Bojnszke moke je dalecs vöprésztao, ah domá ga je pa roditelszka lübézen, tüvárisicina vernoszt nej mogla oharvati prouti szmrti! — Febr. 17. je po dúgom betégi preminoula *Novák*

Mária v Salamonci. Pred ednim letom je escse z blájzsensztvom vu szrdci, z-radosztjom na líci szprevájala domou püconszke zvoné, zdaj pa zse 19 lejt szpro- toletje vejne vu nyej v-hladnom grobi. Po dúgom trplejnyi febr. 27. je premíno v Szebeborci *Bedők Ivan* sztarosztí szvoje 66. leti. — Márc 13. pa vu Vanecsi *Troksar Ferenc* v 57. leti. V Püconci cérkvi i obcsine 2 delavnivi kotrigi, ali zse dozorjenivi vláti en za ovov szta sze notri szpravile vu te nebeszki skegyen. — Márc 25. *Kühár Miklós* 78. l. april 5. pa *Bencák Ferenc* 71. l. szta dokon- csala szvoj bezsáj. — Prevecs vrejlo kot- rigo je zgübíla Krízsevszka fara vu oszebi *Kücsan Jánosa*, ki je apr. 1. sztarosztí szvoje 78. l. v Pecskovci nanágli premíno. Pár dnévov naprej je escse szprevodo po szlednyoj pouti szvojega vrsztníka Rüzsis Miklósa, ali vüzenszke szvétké je pa nyegva dúsa zse tüdi tam gori szvetíla. Bojdi vszej tej szpoumenek blagoszlóvleni med nami!

Nas Lízst na indekszi. Nedelszki (Gornji petrovszki) plebános szo nas Lízst zse na »indeksze« vrgli. Na predganci szo vöoznanili szvojim fárnikom, ka Düsevní Liszt neszmi ni eden csteti?! Nisterne szvoje verníke szo pa poszebno escse z-píszmom opomínali: »Luteranszki düsevní líszst ví csteti nikak neszmite«. (Pametnomi zadoszta telko, g. Hári Lipóti pa pri prilíki bole na tenci tüdi lehko razlozsímo.)

Edna evang. fararca v Pest pridoucs je notri poglédnola vu edno r. kath cérkev, gde je rávno eden jezsuit meo predgo. I od koj je gúcsao? Rávno od toga, ka csi ednoga práve vere katholicsanca protestantszki szpoznánc merjé, nikak neszmi na nyegov szprévod idti, ár csi de sou, tak sze szkvarí. I nedobi nácsisi sors i té, csi k-zdávanyi taksega vu protestantszko cérkev bi vüpao idti. Kak je dobro(?) bilou nigda pravo je — gda szta kath. i prot. pod ednov sztrehov vu ednoj hizsi niti prebivati nej szmela. Fararca je vsze tou nej jáko za dobro najsla, ár je bogme szku- zécsa prisla vö od szlúzsbe. (Jeli bár g. Hári, genlívo lübézen glászijo vasi krsztsanszki bratovje?)

Slovenec 1923. III. 2. v 57. št. graja ed- noga kat dühovnika, ár je nej bio Korosecove, nego Sustersicsove partáje. Med drúgim právi na nyega, ka je »vreden Martina Luthera«. (G. Hári, gda vídite z-toga, ka szo klerikálci tak scseli vdariti po ednom kat. dühovniki, steri je nej túlo v-nyuv rogeo, ka szo nyemi píszali: »vreden sze M. Luthera«, jeli csütite té z-tej rejcsi vö, kaksi

odürno ponízsanye szkazsüjejo klerikálci prouti onomi dicsnomi reformatori, steroga nej szamo blúzi 100 millio evangelicsánov, nego vszáki preszvetsenoga mislejnya cslovek hérosze lüdsztva racsúna?.)

Nove 1000 banke. Narodna banka je 11. t. m. szprávilá v promet nove 1000 din banke. Kak bo v prometi zadoszta novi bankovcev, sze sztáre banke vzemejo z-prometa. Niscse sze nikaj nema bojati i na zobsztonszke recsi naj neodmenyáya gori banke.

V Püconszkoj fari je na prekmurszko ev. podporno drüstvo naszledüvajúcsi áldov v-küpdáni: I., Edne nedele mosnya 174 K 60 f., II. Pri podpornoj bozsoj szlüzsbí pri cerkevni dveraj doli dáni áldov 1574 K 80 f., III. Po vesznicaj. Brezovci 406; Püconci 1558; Gorica 369 K, Andrejci 355 (z-toga 27 K Ivanonci); Bokracsi 221; Krnci 165; Moscsanci 248; Polana 433; Puzsavci 780; Lemerje 369; Vanecsa 608; Salamenci 475; Predanovci 786; Markisavci 742; Szebeborci 728; Dolina 92; Pecsarovci 590 K z 17 vesznic gmajnarje 8925 K. (z-toga 1 strti tao je darüvao na pomoucs: Pörkoláb Gyula dühovnika vdovici i szíroticam). Vsze vküper je tak vküpdáno 10.674 K 40 f.

Slovenec 1923. márc 11. v 57 stevilki sze touzsi, ka v Besci zádnýiva dvá meszeca je z katolicsanszke cörkvi 12,096 düs sztoúpilo prejk na drügo veró. I to sze od dnéva do dnéva povék-sáva. Hja, temna mutantur.

Veilcszke povodni v Vojvodini, Banáti i Szörbi. Tisza, Dunava, Vardar, Morava szo velike krajíne poplavíle. Vnougí vesznic, Velkoga Aecskereka, Zonte, Zombora, Szubotice Novo Szada eden dober tao je pod vodou. Doszta hizs sze je podrlo, vecs oszeb vtopilo, vnogo zsvíne je tüdi vesznolo. Skoda je prevecs velika.

Katasztrofálno zemlé gíbanze v Boszni Hercegovini i Dalmaciji. Szarajevo, Mošvtar, Trebinje, Dubrovnik, Kotor obsütto skodo májo. Vnogo hizs je bilou porüseni. Biakovu je popolnoma znícsena.

Grozen vihér je vdérjao v Amerika Vecs oszeb je bilou ranjeni, 40 mrtvi. Cejla skoda znása vecs milijonov dolárov.

Vogrszki-Vendszlovenszki rejcsnik sze dobí v-Murszkoj Szobotskoj Tiszkární, Vu toj doubi jedíno sztojécse knige. Píszao Eliszár János vp. vucsitel.

Píszmo z vogrszkoga. (Slovenec 1923. febr. 22. v 42 numerá) v Budapesti je povouden veliki kvár vcsiníla. Italjanszki poszlanik herceg Castagnelo, je veliki dár darüvao tim neszrecsnim,

i v celom italjanszskom országi sze dári pobérajó onim, kí szo kvár trpeli. Drágocsa je velika; psenica kosta 20.000 K, mászt 1 kg 3000 koron. V-Vogrszskom országi sze 1922. leta narodilo 236.765; mrlou jí 167. 287, prebiválsztva jeszte vsze vküp: 8,084.167 düs. Za 20 koron zláta dájó 26.000, za 1 szrebrno korono pa 460 pápnati koron.

Velika neszreca na zseleznici pri Murakereszturi. Eden vogrszki i eden jugoszlovenszki vlák szta vküp vdarila. Dvá zseleznicsára szta mrtviva, dvá pa tesko ranyeniva.

Szamovolni dári na goridrzšánye i rászürjáványe „Düsevnoga Liszta“: Siftár Károly i Lajos z Sztrükovec 100., Bakó Károly vucsitel z Sztrükovec 40., Kúronja Stevan z Strigove 6., Vukan Ferenc z Bokrácsa 5., Vljaj Stevan ml. z Lemerja 3 Dinarjev. — Szrdcsna hvála!

Posta.

S. K. Bodonci, D. J. Krízsevcí, a küldött hírek mult számunkból anyaghamaz miatt, sajnos kimaradtak. — H. G. Hodos, csak a jövő számunkban jöhet. — S. F. Legrad, esp. gyűlésünk május 2-án Puonciban lesz. Szeretettel várunk. — K. J. Pertocsa, nagy buzgalmáról tanuskodó érdemes munkáját egyenlőre helyszűke miatt nem lehet közölni. — dr. S. E. Bethlehem, örülök, hogy lapunk felkarolásán fáradozol, számítok is az ottani hiveink anyagi támogatására. Lapunk nyomtatási költségét megjelenése óta már háromszor emelték, úgy hogy nekünk többbe kerül, mint ahogy adjuk. De úgy látjuk és érezzük, hogy egyházmissziói szempontból még anyagi áldozatok árán is fenn kell- és fenn fogjuk tartani. Kivánságod szerint mindenben eljárta. Levélben többet.